

Иванин: "По свој прилици... церемонија... је била иста у свим канствима којима су владали потомци Џингис-кана. А неки дворски обичаје канова Златне Хорде пренети су и на двор московских кнезова" [425, стр. 436]. "... дели армију у колоне, у свакој од њих одређује вођу - јуртци (које Шерефедин често помиње поименце, неки од њих су у француском преводу названи кнезовима)" [425, стр. 439].

У ствари, ту нема ништа ново - "монголско порекло" обичаја на московском двору је позната ствар. По нашој претпоставци о једнакости Монголије и Русије, Хорде и козачке регуларне војске руске државе, канова и руског војног племства, тако је и морало да буде.

И последња примедба. У Тамерлановом животопису има много паралела са животописом руског великог кнеза Ивана III - савременика турског султана Мехмеда II, освајача Константинопоља. (Те паралеле је открила М.Г. Никонова). У вези с тим приметимо:

(1) У руским изворима влада необично ћутање о турском освајању Константинопоља 1453. године. Малобројни сачувани одједи руског односа према том догађају показују да је тај однос био највероватније одобравајући према Турцима [423]. Биће да су Руси напосто учествовали у том освајању, јер је руска војска морала бити у саставу тадашње монголо-турске армије. Подсетимо се да су 14 година пре тога односи Москве и Константинопоља били прекинути и грчки митрополит је побегао из Русије.

Тада постаје јасније и одсуство руских докумената о заузимању Константинопоља. Они мора да су уништени у XVII веку за време првих Романових. Романови, припремајући се у договору са Западом, да "ослободе" Константинопољ од Турака, природно нису хтели да подсећају да су Руси баш с Турцима и заузели Константинопољ.

Али време турског освајања Константинопоља је тачно раздобље Ивана III. Према томе, између њега и Мехмеда II - Тамерлана постојала је нека веза (није искључено да су они били рођаци, сувладари, па чак и да је то била једна иста особа - али та тема захтева посебно истраживање, које ми још нисмо извршили).

(2) Познато је да се баш после пада Константинопоља 1453. године, Иван III оженио грчком принцезом Софијом Палеолог - рођаком у Константинопољу погинулог императора Константина. Штавише, управо на Ивану III савременици су по први пут после неколико стотина година видели капу Мономаха, о којој постоји предање да су је руски кнезови добили као трофеј после заузимања Цариграда (историчари одричу истинитост тог предања, јер по њиховом мишљењу никаквих руских освајања Константинопоља после X века није било).

(3) Постојање неке везе између Ивана III и Тамерлана - Мехмеда II посредно се потврђује тиме што:

(а) у дипломатским односима између Тамерлана и Западне Европе као посредник с Тамерланове стране стално наступа неки загонетни "архиепископ Јован". Он фактички представља Тамерлана пред западноевропским владарима и за Тамерлана је водио преписку [425].

(б) У историји Џингис-кана, која је у знатној мери одраз историје Тамерлана, врло велики значај имао је неки "поп Иван" или "презвитер Јован", који је наводно